Szálinger Balázs

Tisztelt Egybegyűltek!

Kutatóink friss számítása szerint
Harminchat olyan intelligens civilizáció él a galaxisban,
Amely képes lehet üzeneteket küldeni
Egy másik civilizációnak.

Mi a harminchét-kilencvenhatodik helyen állunk,
Képesek vagyunk szeretni, hinni, háborúzni,
Ünnepeink rétegzettek és számosak,
Lelkünkből elemezzük a láp világát.

Feltétlenül tudni kell, hogy ez a rangsor
Nehezen számszerűsíthető tényezők alapján
Készült, a különféle becslések tételei
Rendszerint nulla és néhány milliárd között mozogtak.

Ugyanakkor Letenye és Szentgrót miféle számítások
Alapján minősül nem intelligens civilizációnak,
Üzeneteik mi alapján számítanak
Másnak, mint elküldött üzeneteknek?

Mért kaptuk ezt? Minek hívják ezt a hangulatot?
Hát már a tudomány is elszakadt a földtől?
Milyen igényeket szolgálnak ki, kik ők,
Miért kell beszámolnunk az eredményeikről?

Ha Letenyén meglöki a harangot egy lepke,
A szentgróti kőhíd tövében máris kövérebb a fű,
Ezt itt mindenki tudja. De megkérdeztek minket?
Kerülhet az ismert világon kívülre a világ?

Itt vannak az irtványvidékiek. Itt vannak
A vegyesvárosiak. A talajvíztükörben megcsillanó
Őszinte réz is itt van. Az országos vérállapot
Adatai már a birtokunkban vannak,

Tehát engedjenek meg egy személyes történetet.
Mondják, Nagy Sándor megkorbácsoltatta a tengert.
Hát én most szégyenkőre állítom a tudományt,
És megkérdezem: meddig és mivégre?

A járásszékhelyek rangsorában bizonyítható
Az előrelépés, erről mért nem beszél ma senki?
Mire ez az állandó zavarkeltés, feleslegeskedés,
Ki fizeti ezt, hol van a képletben az igazság?

Mi dolgozni, látszani, kérni szeretnénk. De itt
Igazi építkezés helyett úgymaradványokat
Ruháztak ránk valakik, majd űrhajóikon elrepültek
Idegen messziségbe, és minket itt hagytak!

Mért nem engednek minket énekelni,
Hozzászólni, tenni, venni, szeretni, szervesülni?
Tudják ezek a jól fűtött laboratóriumaikban,
Hogy mi hogyan, miként, hányan és milyen áron?

Mikor menni kellett, ki ment? Ti mentetek?
Halni kellett, siratni kellett, s ki halt, ki siratott?
Inni kellett, mert inni kellett, ti ittatok? Szív
Kellett, mert fájni kellett, s ki fájt, szíve kinek volt?

Ide-oda fújt minket a szél, az egy szem agyunkat
Kimosták, az egy szem ágyunkat összetúrták
Választott vezetők, idegen katonák – és ki volt
Kint hajnalban a földeken, a gyárban, a cégnél?

A Jóistenen kívül gondol-e bárki ránk,
Mikor megalkotjátok, átveritek rajtunk
A mindenre válasz menekülési rajzot,
A komolyan vehető egyetlen tudományt?